

[Aksel Larsen.]

saa tier stille, ikke gaar ind paa det, men bare siger: Vis mig en bedre Sociallovgivning, saa er det den bedst mulige Erkendelse af, at dette Bevis kan ikke føres. De ærede Medlemmer Hr. Søren P. Larsen og Hr. Christmas Møller ved, at de Understøttelser, der gives, er absolut og fuldkommen utilstrækkelige, men naturligvis kan man ikke forvente, at de skal udtale dette med rene Ord; de gør det ved at tie stille, naar man beder dem gaa ind paa Spørgsmaalet.

Til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen skal jeg sige, at vi har jo opdaget, at Socialdemokratiet beskæftiger sig med de uorganiserede. De har stiftet en Forening, hvis fornemste Lovparagraf hedder: Kommunist og i det hele taget ikke socialdemokratisk indstillede Personer kunne ikke optages, saa det er en meget smuk Interesse. Men hvad det angaar, om det er paa Foranledning af os — ja, jeg skal ikke citere, men blot henvise til det, der staar i Betænkningen fra denne Kommission, at længe anerkendte kun R. F. O., at de uorganiserede overhovedet var Folk, der havde Ret til at eksistere og stille Krav.

Det er jo den bedste Erkendelse af, at det gik ikke. Da man saa, at de uorganiserede vendte sig mod Socialdemokratiet, saa gjorde man, som man siger ogsaa Fanden gjorde, man nedsatte en Kommission. Dens Resultat er foreløbig, at der ikke skal og ikke bør gøres noget effektivt for de uorganiserede, at det eneste, som Kommissionen selv erkender vilde være rationelt, det maa ikke gøres, de maa nemlig ikke optages i Fagforeningerne.

Og dette storslaaede Forsvar for Hans Hansen blev jo kun fremført, fordi det ærede Medlem ikke ønskede at gaa ind paa det, der var Realiteten i mine Udtalelser, ikke ønskede at gaa ind paa det ærede Medlems egen personlige og de samvirkende Fagforbunds Lederes Stilling til de uorganiserede og deres Optagelse i Fagforeningen. Det ærede Medlem kørte op med en dertil indrettet Pjece af Hans Hansen, der hedder „Kommunisterne splitter“. Nu har den gennem hele Sommeren været min uundværlige Haandbog, jeg har ikke gaaet til et Møde, uden at jeg har haft den med. Ved Hjælp af denne fortrinlige Haandbog, som gengiver en Række Partidokumenter, har jeg jo været i Stand til at sætte socialdemokratiske Talere paa Plads, naar de forsøgte at anvende denne Haandbog. Jeg har den desværre ikke med her, det er min Fejl, det er første Gang, det er passeret mig, saa derfor kan jeg altsaa ikke ordret gen-

give alt, hvad Hans Hansen skrev i den om de uorganiserede, men det er mere end det, det ærede Medlem citerede.

Derimod har jeg tilfældigvis nærværende et Citat fra „Social-Demokraten“s Anmeldelse af denne Pjece, og jeg vil i Lighed med det ærede Medlem Hr. Einer Jensen gerne have Formandens Tilladelse til at bringe et kort Citat. Der siges her — idet man roser Hans Hansens Sætten Kommunisterne paa Plads og Visen, hvad Kommunisterne er for Folk —:

„I Praksis vil det altsaa sige, at Kommunisterne regner de uorganiserede Arbejdere, ofte Skruebrækkere, altid Skulkere, der har snydt sig fra deres Forpligtelser, for mere værd i Klassekampen end socialdemokratiske Arbejdere og gamle Fagforeningsrepræsentanter, der har gjort deres Pligt. Jo, det er en god Strategi.“

Dèr har vi Socialdemokratiets Stilling overfor de uorganiserede, som den var før, men som den ikke er nu, efter at man har opdaget, at der er nogle Stykker af dem.

Dernæst til Socialministeren. Han forklarede, at jeg havde nok ikke forstaaet hverken hans Artikler eller Socialreformen, og jeg ventede spændt paa en Dokumentation af min manglende Forstaaelse. Men den udeblev, for det, Socialministeren selv sagde her, var det samme, jeg sagde i min Tale: Der er lagt Tag paa, kun i ekstraordinære Situationer maa der ydes mer end den ordinære Understøttelse, og saa skal $\frac{2}{3}$ af Kommunalbestyrelsens Medlemmer i hvert enkelt Tilfælde give sin Sanktion. Altsaa er det rigtigt, hvad jeg sagde, saadan er Socialreformen.

Og hvad angaar det mere end tilsyneladene Fald i Arbejdsløsheden: Jeg har ikke hævdet, at der intet Fald var i Arbejdsløsheden, men paa den anden Side vil jeg have Lov til at tage i Betragtning, at der kunde jo findes sæsonmæssige Aarsager til dette Fald, det er ikke givet, at Kriselovgivningen er Skyld i det hele. Jeg har derimod vendt mig imod den socialdemokratiske Overdrivelse, at Kriseforliget skulde have bragt et saa kolossalt Fald som 120 000, for det ved enhver, at det passer ikke.

Jeg skal gaa udenom dette med de 26 Uger, jeg har sagt tilstrækkeligt om dette Forhold. Det er mig kun en Glæde at konstatere, at Socialministeren i den Grad er enig med mig i mit Syn paa Spørgsmaalet om de ikke-forsikredes Optagelse i Organisationerne, at han overhovedet ikke omtaler dette Spørgsmaal, for ikke at komme i Kollision med sine egne Partifæller her i Tinget.